

Därför kallar jag mig gärna pentekostal, Joel Halldorf

Henrik Åström: Jag vill stå med i ett sammanhang där Anden inte är en diffus kraft utan en vibrerande närvaro

"Vad kan uttömliga markera gränser och att människor i detta känner att de inte passar in. Men utan dem blir det andliga landskapet diffust och svårt att navigera och känna trygghet", skriver pastorn Henrik Åström i sitt svar på Joel Halldorfs kultursvåk.

I senaste skrev Joel Halldorf en intressant artikel i tidningen Dagen där han beskriver på vilket sätt han uppfattar sig vara pingstvän, vilket är vad som pingsten som han själv uttrycker det. Joel skriver att han vill vara en del av bevakningen för Anden och låta sig övervakas av Anden. Detta känns verkligen angeläget! Samtidigt skriver han att han inte vill kalla sig pentekostal, vilket han upptäcker vara en form av oömsämlig synkronisering med hur man bör vara.

Efter att ha läst artikeln började jag fundera på vad för jag själv inte bara är vad av pingsten utan vill vara en pentekostal pingstvän och i detta identifiera mig med en organiserad pingstvän. Min reflektion har inte som mål att gå i polemik med Joels text utan ska uppfattas som ett komplement från en person som trots allt kallar sig för pentekostal.

JAG VILL så här direkt lyfts fram att jag likar den världsvida kyrkans bredd och att jag ser Anden verka i kyrkan som helhet. Sjätte flax jag så gott som varje vecka närvarar i domkyrkan i Lund tillsammans med andra präster och pastorer och jag upplever också en fantastisk bönsömnenskap med präster, musiker och musiker i Lunds kristna råd. När en av apostlarna i Rööde köster för ett tag sedan beskriver att beivrade församlingarna över det Andens för jag

komma, trots att vi tycker olika i en rad centrala teologiska frågor. Jag inser att kyrkans rikedom och mångfald är långt mycket större än det som kan tyvasmas i begreppet pentekostal och inom den pentekostala rörelsen. Att identifiera sig som pentekostal är därmed enligt min uppfattning inte ett uttryck för att vara bättre eller mer andefärdig än andra kristna.

FÖR MIG handlar pentekostalism om att känna identitet, hälsotillstånd och att vara en del av den gemensamma kyrkan vars androg, liv, pragmatism och beaktning på Andens för är något unikt inom kyrkan. När den brittiske kyrkohandlaren och tillika Oxfordprofessorn Diarmaid MacCull i BBC-serien "A History of Christianity" kartlägger den kyrkliga bevakningen församlingarna skiljer sig ut och framför allt över den pentekostala kyrkans livfärdiga tro och förhållningssätt till andra kulturer och att närmast till människor i vår tid. Jag håller med!

JOEL HALLDORF skriver att den kyrkliga etiketten inte är viktigt utan snarare är ett tecken för Anden. Jag delar honom att vår öppenhet för Anden är det allra viktigaste, men jag vill inte sätta dessa båda perspektiv mot varandra. Det är klart att Andens vitalitet är avgörande för kyrkan och vårt personliga andliga liv. Den pentekostala rörelsen har ändå från början betonat betydelsen av Andens dög och den personliga erfarenheten av Anden. Att sedan också uttrycka sig som pentekostal enligt någon som uppfattning är en naturlig konsekvens som jag tror är mycket viktigt. Visst kan uttömliga markera gränser och att människor i detta känner att de

Henrik Åström, pastor och författare till Pingstkyrkan i Lund.

inte passar in. Men utan dem blir det andliga landskapet diffust och svårt att navigera och känna trygghet i.

EN AV DE vanligaste frågorna vi ofta ställer när vi för första gången möter någon är vad personen arbetar med. Denna fråga handlar vanligen inte om vårt stora intresse för varandra, utan snarare om hur vi på bästa sätt kan möta någon utifrån där hos befinner sig. Vi söker efter beröringspunkter och utifrån vilka samtal kan ta sin början. I mötet med varandra har vi alla också ett behov av att uttrycka och vara i vilken sammanhang vi själva finns i. Detta visar nämligen något av vår identitet och vilka vi är. Detta påverkar på ett uttalat sammanhang både är viktigt för oss personligen men också när vi möter varandra.

SAMTIDIGT inser vi relativt snabbt att en kyrklig etikett inte ger den fulla bilden av en person. Den andliga etiketten pentekos-

tal berättar om vad vi tror om, men berättar knappast om en persons hela andliga innehåll och bredd. Det säger något om personen är andofärdig, litigare eller Jesus stora ankomst eller till och med tror på helgen. Men den säger något viktigt om vilket sammanhang personen finns i och vilken tro som där är utmärkande.

VAD ANDEN är som kännetecknar den pentekostala församlingen? Den pentekostala rörelsen kännetecknas bland annat av:
• Det personliga mötet med Jesus
• En personlig förhållning och användning
• Troslöshet
• Mission och evangelisation där församlingen förklaras växa numeriskt och andligt
• Bibeltrohet
• Andöpp och personlig erfarenhet av Anden
• Andens givor och dess centrala funktion i församlingen
• Guds ingripande och tillid i Kristus

• Det allmänna prästetjänsten
• Lokalt ledning och beslutfattande i församlingen
• Gudsfröjd som präglar av förväntan och liv
• En livnära och praktisk prästtjänst
• Fri och spontan bön
• En längtan efter väckelse.

NÄR JAG kallar mig för pentekostal är det dessa punkter jag refererar till och identifierar mig med. Jag vill stå med och vara en del av en rörelse som bryter en kyrka där dessa punkter är tongivande.

När jag ser den svenska och globala pentekostala rörelsen ser jag en otrolig mångfald. Uttryck och sätt att vara pentekostal skiljer sig

från, men samtidigt vill den pentekostala församling jag besöker i världen har jag klar igen mig. Det är nämligen inom dessa ovan nämnda punkter som församlingarnas uttryck och kännetecknas, men hur och på vilket sätt de uttrycks på varierar.

I PINGSTKYRKAN i Lund har vi medlemmar från världens alla hörn. Där uttrycks tro och Andens liv på många olika sätt. Det svenska kyrkans och den afrikanska mer inflyttade befolkningens här sällan vill säga och är inte varandra motsatta. Däremot är sprången ut och samma Ande och vilken Anden alla igen oss, men bevakningen uttrycks och personifieras på olika sätt. Pentekostalism handlar inte om en särskild stil eller form utan om att leva ett liv i och genom Anden där var och en tillåts uttrycka sin tro genom den person man är. Detta eller närvarigt inom ramar för den spiritualitet som är förordad utifrån den pentekostala troens kärnetecken.

NÄR JAG uttrycker mig som pentekostal är detta inte en markering mot något annat, eller ett uttryck för något som nödvändigtvis är bättre. Det uttrycker snarare vad jag finns, vad jag tror om och vilken spiritualitet jag finns inom och formen utav. Jag likar den pentekostala identitetens andliga liv, frihet och tro på Guds kärlek. Jag vill stå med i ett sammanhang där Anden inte är en diffus kraft utan en vibrerande närvaro. Jag vill stå med i ett sammanhang som genom Anden drövs till mission och diakoni och där alla uppfattas vara uttalande till att delta. Därför vill jag kalla mig för pentekostal kristna.

HENRIK ÅSTRÖM

"Därför kallar jag mig gärna pingstvän"
DAGEN 21 MAJ 2021

"Pentekostalism handlar inte om en särskild stil eller form utan om att leva ett liv i och genom Anden där var och en tillåts uttrycka sin tro genom den person man är" skriver pastorn Henrik Åström.